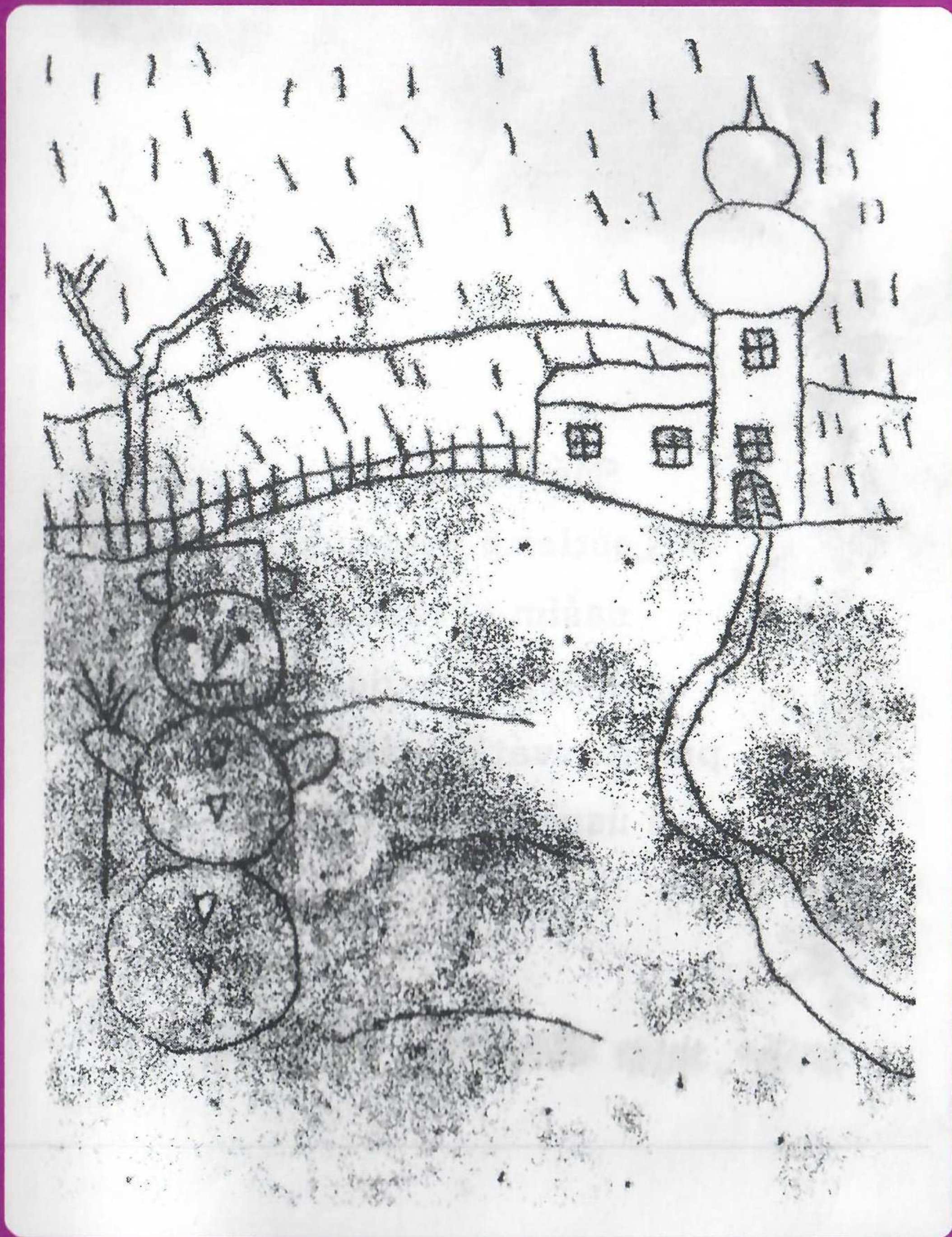

VÁNOCE 1997 Zdarma

Hlas Loštic

**Městská rada
v Lošticích přeje všem
naším občanům
spokojené a radostné
prožití svátků vánočních
a úspěšný rok 1998**

Vánoce 1997 v kostele sv. Prokopa

20. 12. v 17 hod.

Vánoční koncert pěveckého sboru CARMEN

z Mohelnice s mladými sólisty a žesťovým septetem ZUŠ Loštice. Sbor řídí Jiří Novák, žesťový septet Pavel Beneš. Sólisté - S. Trundová, R. Dolanský a J. Novák.

24. 12. ve 21.30 hod.

Půlnoční mše svatá (zpěvy ze mše V. Mýtného).

25. 12. v 9.15 hod.

Boží hod vánoční (zpěvy ze mše J. Julinka).

26. 12. v 9.15 hod. **Mše svatá**

1. 1. 1998 v 9.15 hod.

Novoroční mše svatá

Vánoční bohoslužby Církve československé husitské

„Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno! Uvádějte národům ve známost jeho skutky. Připomínáme, že jeho jméno je vyvýšené. Zpívejte Hospodinu, neboť vykonal důstojné činy, ať o tom zví celá země!“

Iz 12,4-5

24. 12. ve 21.00 hod., Loštice - Půlnoční

25. 12. Hod Boží vánoční v 8.00 hod. Loštice, v 9.30 hod. Mohelnice

26. 12. na Štěpána v 8.00 hod. Doubravice, ve 14.00 hod. Veselí

1. 1. 1998 Nový rok - Jméno Ježíš v 8.00 hod. Loštice

*„Narodil se Kristus Pán
veselme se,
z růže kvítek vykvet nám,
radujme se!
Z života čistého,
z rodu královského
nám, nám narodil se!“*

VÁNOCE PLNÉ BOŽÍCH DARŮ A POŽEHNANÉ DNY NOVÉHO ROKU
VÁM PŘEJE PETR KAŠNÝ - FARÁŘ A RADA STARŠÍCH CČSH

Investiční akce v Lošticích v roce 1997 . . .

Největší investiční akcí letošního roku se významem i celkovým objemem stala rekonstrukce Komenského ulice. Postupně bylo rozhodnuto také o realizaci nového parkoviště vedle obchodního střediska a menšího parkoviště před kostelem, dále o vydláždění Moravičanské ulice (na tuto část akce výrazně přispěla firma Metrie s. r. o.) v úseku od fary směrem k Třebůvce. Celkově hodnota díla představuje spolu s novým osvětlením Komenského ulice a prostoru před školou částku více než 5 mil. Kč.

Druhým největším záměrem bylo zastřešení nové budovy školy a stravovny, čímž byly vyřešeny dlouhodobé problémy se zatékáním do těchto objektů. Celkový náklad cca 3 mil. Kč byl hrazen z větší části (2,5 mil. Kč) z úvěru u České spořitelny. Dále byla zřízením několika chybějících přípojek prakticky dokončena plynofikace našeho města, projekčně se chystá zavedení plynu do Žádlovic a dojde k definitivnímu posouzení záměru zavést plyn i do Vlčic.

. . . a v roce 1998

Přestože rozpočet města nebyl doposud schválen, připravují se podklady pro realizaci dalších akcí. Tou hlavní by mělo být propojení vodovodu do Žádlovic, dále chystáme plynofikaci kotelny na Sídlišti (formou samostatného vytápění jednotlivých objektů), snad i rekonstrukci kanalizace ve Ztracené ulici s následnou úpravou komunikace a chodníků. Obnova některých místních komunikací, chodníků a veřejných ploch bude ostatně v nejbližších letech jedním z hlavních úkolů města. Každopádně je už nyní zřejmé, že město se ani v příštím roce neobejde bez dalšího úvěru, což však při rozumném objemu těchto financí a podmínkách splatnosti není záležitost, která by ohrožovala ostatní chod města.

Stavba ČOV v Lošticích se stále odkládá s tím, že nebyla definitivně uzavřena jednání s Fondem životního prostředí o případné finanční pomoci.

Zveřejňujeme výsledky průzkumu veřejného mínění, který byl v našem městě proveden v létě 1997. Na otázky odpovědělo celkem 81 obyvatel města (byla zachována odpovídající věková skladba i rozložení dle dosaženého vzdělání respondentů). Výsledky jsou uváděny po přepočtu v procentech. Z údajů lze vyčíst mnoho zajímavého - to už ale necháme na vás.

4. Se svým životem jsem celkově spokojen

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
38	43	16	3		

5. Jsem spokojen s děním v našem městě

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
30	45	11	9	5	

6. Jsem spokojen se situací a vývojem v naší zemi

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
2	19	21	56	1	1

7. Sleduji pravidelně zpravodajství v tisku a televizi

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
54	32	9	5		

8. Myslím si, že mne takto přijímané zprávy zásadně ovlivňují

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
11	20	18	46	4	1

9. Mám dostatečné informace o dění v našem městě

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
25	46	20	8	1	

10. Myslím si, že Městský úřad zajišťuje informovanost obyvatel na patřičné úrovni

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
31	33	20	10	6	

11. Myslím si, že v případě svého zájmu mám možnost se dozvědět o dění ve městě více

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
56	27	7	5	5	

12. Mám alespoň hrubou představu o tom, kolik prostředků město ročně vydá na zabezpečení života a rozvoje města

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
10	20	21	38	9	2

Výši rozpočtu města (21,3 mil. Kč) odhadovalo celkem 37 dotazovaných. Průměrná hodnota odhadu činila 14,2 mil. Kč. Nejnižší odhad byl 1 mil. Kč, nejvyšší 120 mil. Kč.

13. Považuji za správné, že město hradí ze svého rozpočtu (tedy prostředků všech obyvatel) provoz kulturního domu a koupaliště

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
70	11	6	7	2	3

14. Považuji za správné, že město přispívá ze svého rozpočtu na provoz zájmových a sportovních organizací ve městě

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
77	17	1	4		1

15. Jsem ochoten tolerovat skutečnost, že vzhledem k výstavbě rozvodů plynu, vody, kanalizací a telefonizaci je dočasně zhoršena kvalita komunikací i vzhled města

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
67	21	9	2	1	

16. S prací rady a zastupitelstva jsem spokojen

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
17	37	14	10	21	1

17. S prací městského úřadu jsem spokojen

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
37	37	9	7	10	

18. Myslím si, že rozhodnutí představitelů města jsou přijímána na základě věcných hledisek (ne v závislosti na politickém pozadí či osobních vztazích)

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
38	28	10	9	14	1

19. Politická příslušnost představitelů města je pro mne podstatná

<i>ano</i>	<i>spíše ano</i>	<i>spíše ne</i>	<i>ne</i>	<i>nevím</i>	<i>neodp.</i>
19	15	17	44	5	

20. Kdyby se konaly parlamentní volby nyní (léto '97), kterou stranu byste volil

<i>ODS</i>	<i>ČSSD</i>	<i>KDU-ČSL</i>	<i>KSČM</i>	<i>ODA</i>	<i>nevolí</i>	<i>neví</i>	<i>neodp.</i>
25	19	9	6	2	20	12	7

Likvidace tuhého domovního odpadu v roce 1998

Začátkem prosince '97 byl zahájen prodej známek na odvoz domovního odpadu v I. čtvrtletí '98 a to opět v kanceláři kulturního domu v Lošticích.

Prodejní doba: úterý 9 - 12 hod., čtvrtek 13 - 17 hod.

pro rok 1998 byly projednány a schváleny následující ceny známek:

pravidelný svoz 285 Kč (každé úterý, barva červená)

nepravidelný svoz 165 Kč (každé sudé úterý (barva zelená)

jednorázový svoz 37 Kč každé úterý (barva bílá)

Jednorázové známky budou i nadále prodávány v knihkupectví paní Kašparové na náměstí Míru v prodejních hodinách. Bude možno je také zakoupit při nákupu známek v kanceláři KD.

Žádáme občany, aby každou novou známkou přelepili starou - předešlé čtvrtletí.

První svoz v novém roce bude 6. ledna 1998, t. j. v sudém týdnu.

NAŠE ŠKOLA A ŠKOLIČKA

Zpráva ze školy.

Školní rok 1996/97 přinesl opět mnoho událostí, které se dotkly žáků, učitelů, provozních pracovníků a celé výchovně vzdělávací koncepce.

Které události to byly ?

- stávka učitelů a pracovníků škol
- zvýšení úvazků učitelů
- jmenování nového ministra školství
- škola se stala členem Asociace školních sportovních klubů
- po vloupání neznámých pachatelů bylo nainstalováno elektronické zabezpečovací zařízení a mříže do oken
- povodeň způsobila vniknutí vody do nové budovy do výše 20 cm (šatny a malá tělocvična) a zničení parket. Doposud je tělocvična mimo provoz
- budova školní jídelny a nové školy byla nově zastřešena sedlovou střechou a tím skončí neustálé zatékání rovnou střechou
- žáci absolvovali kurzy plavání, dopravní výchovy, lyžařský výcvik v Hynčicích pod Sušinou, školu v přírodě v Moravském Karlově u Červ. Vody, 13 kulturních akcí - vystoupení umělců v Kulturním domě v Lošticích a návštěvu divadla v Olomouci
- k 30. 6. 1997 odešlo ze školy z nejrůznějších důvodů 8 zaměstnanců
- věkový průměr pedagogických pracovníků činil přesně 44 roků
- 4 žáci 5. tříd odešli na Nižší gymnázium do Mohelnice, 2 žáci do tzv. studijní třídy na téže škole
- ve 2. pololetí neprospělo celkem 6 žáků z celkových 377
- žáci se zúčastnili různých soutěží a olympiád
- žáci 5.A a 9.A se zúčastnili celostátní prověrky znalostí, nazvané Kalibro
- na konci školního roku 2 žáci dostali 2 stupeň z chování
- ve 2. pololetí zameškal každý žák 35,8 hodin
- žákovská akademie opět beznadějně zaplnila sál kulturního domu. Účinkovali

skoro všichni žáci, jako vždy, nadšeně. Někteří si svá čísla nejen sami nacvičili, ale i vymysleli. Líbila se vám? Tak to nás všechny těší.

- pěvecký sbor 1. stupně pod vedením p. uč. Haukové vystupoval při různých příležitostech
- oslavu Dne dětí připravila litovelská agentura BAVI
- žáci se zúčastnili přednášky o drogách, vánoční diskotéky, sbírali léčivé byliny
- 3. místo v okrese za svou literární práci získala žákyně 9.A třídy K. Petříková
- MěÚ Loštice, vedení papírny MORPA Vlčice, ZLKL, Dřevopar a stolárna Celebrity pomáhali škole finančně nebo materiálně.

Ve školním roce 1997/98 navštěvuje školu 363 dětí, 193 na I. stupni, 170 na II. stupni. Do dvou 1. tříd nastoupilo 35 dětí. 10 tříd je na I. stupni, 8 tříd na II. stupni.

107 žáků dojíždí :	Měník, Řimice	2
	Bouzov, Obectov, Jeřmaň, Kozov	21
	Mohelnice	1
	Moravičany, Doubravice, Mitrovce	45
	Palonín	24
	Pavlov, Lechovice, Radnice	8
	Vranová Lhota	6

- ve škole učí 21 učitelů a 2 vychovatelky školní družiny
- nové paní učitelky jsou p. Božena Švarcová a Martina Veselá
- správních zaměstnanců je 7, p. Miroslav Pyšný nastoupil jako školník, p. Vlasta Malínková začala pracovat jako uklízečka
- ve školní jídelně pracuje 7 pracovníků, vaří chutně a dobře
- vítězem Malé mohelnické míle se v kategorii mladších žákyň stala Šárka Navrátilová, mladší žáky porazil Vladimír Hrubý
- Iva Melhubová (7.A) obsadila III. místo ve výtvarné soutěži nazvané „Čertování“ v kategorii 12 - 14 let
- v památníku A. Kašpara se konala soutěžní výstava žáků nazvaná Krajina mého dětství. Nejlepší práce nakreslili: Zuzana Krmelová 9.B; Vladimír Vavřda 7.A; Jitka Dubská 9.B; Lucie Juříčková 8.A; Lucie Navarová 8.B; Šárka Krbcová 8.B
- v prosinci škola uspořádala výstavu výtvarných prací s námětem zimní hry dětí a vánoční ozdoby
- žáci byli očkovaní proti žloutence (důsledek povodní) a škola dostala darem desinfekční mýdla z Francie
- žáci II. stupně vyslechli velmi zajímavou besedu J. Hudose o USA a žáci 9. třídy byli na exkurzi v Jeseníkách v elektrárně Dlouhé Stráně
- koncem prosince děti II. stupně pojedou do Moravského divadla v Olomouci na představení Kráska a zvíře
- a nakonec - Vánoce se blíží a v pátek 19. 12. budou mít děti třídní vánoční besídky a pak ty menší shlédnou vánoční představení Kamarádů z Brna, ty starší si poslechnou skupinu Gajdoši.

Vánoce, vánoce přicházejí . . . i se svými kouzly do naší mateřské školy.

Všechny děti se velmi těšily na příchod Mikuláše, který nás navštívil i s čertem a andělem dne 5. prosince v dopoledních hodinách. Děti jim zazpívaly písně a přednesly několik básní s mikulášskou tematikou. Jako každoročně dostaly nadílku v podobě balíčku a drobných dárků.

Předvánoční čas znamená v mateřské škole nejen období radostného očekávání, ale hlavně úsilí a pracovní aktivity. Každý se snaží aby bylo všechno čisté, uklizené, aby z nazdobeného prostředí dýchala atmosféra vánoc. Děti připravují pro rodiče malé překvapení a pomáhají při výzdobě místností. Paní učitelky nacvičují s dětmi program na třídní besídky. Kromě toho se letos poprvé uskuteční společné vystoupení pěveckého souboru mateřské školy a Loštické Veselky pro veřejnost. První koncert bude 19. prosince ve Starém Městě pod Sněžníkem a druhý koncert v neděli 21. prosince v kulturním domě v Lošticích. Na tento koncert zveme srdečně všechny občany města.

Jménem dětí a zaměstnanců mateřské školy přejeme všem příjemné prožití vánočních svátků.

Vánoční přání planety Země

Říkáte si, co je to za nesmysl? Jaképak přání může mít nějaká planeta? Planeta Země? Ale ano, i ona má své sny a starosti. Je přece ŽIVÁ - JAKO MY - JÁ I TY. O všechny, co na ní bydlíme, se poctivě stará. Nikoho neodmítá, každému je připravena poskytnout to, o co se sám zaslouží. Nedělá rozdílu mezi lidmi, zvířaty, rostlinami. Všechny má stejně ráda. Jednoho chová pro druhého a zase naopak . . .

Svoji úlohu matky plní znamenitě. Jen jedna - zato veliká starost ruší její klid. DĚTI - ty NEJMLADŠÍ DĚTI ZEMĚ - LIDÉ - nemohou se mezi sebou nějak snést. Jsou neklidné a nepokojné, sužují sami sebe i ostatní bytosti na planetě. Vyslechněme tedy naši matku - planetu Zemi. Poskytněme jí pár zrníček našeho času:

„Jak je to možné?“ Ptá se Země. „Vždyť všem dávám stejně, každému to, co potřebuje! Moje starší děti - vzduch, voda, nerosty, oheň, rostliny, zvíř - ti jsou spokojeni, přijali své místo a žijí se mnou v přátelství. Co jsem učinila mým nejmladším, že se ke mě obracejí zády? Necítí mír v sobě, mezi sebou, s mými staršími dětmi; ba odmítají i lásku mě - své planetě.“ Srdce Země se zachvělo. „Chci najít odpověď. Je to snad proto, že jsou tak mladí? Nebo žárlí na starší sourozence? A nebo, nebo že by byli tak pyšní na svoji mladost? Pýcha, ó ta zaslepuje oči těla i oči srdce. Běda, běda mě i mým starším dětem, jestli se pýcha usídlila v srdcích mých nejmladších! Vždyť i je miluji z celého srdce! Přinesla jsem jim své nejlepší dary - cožpak to nevidí? - Lidé - moje nejmladší děti - prohlédněte, zbavte se své těžké choroby. Uvěřte mě - své matce Zemi, vraťte se ke mě, do mé otevřené náruče . . . Spokojte se se svým místem, nechtějte přemoci jeden druhého, vždyť takto si jen ubíráte sílu. Přejte dobré sobě - ČLOVĚK - ČLOVĚKU, přejte dobré i svým bratrům a sestrám - vzduchu, vodě, ohni, půdě, skalám, rostlinám, zvířím; přejte i mě samé.“ Už nebylo slova, jen dlouhý vzdech pronikal její bytostí. A přece po chvíli zašeptala: „Toť má největší bolest, strach z toho, že ztrácíme jeden druhého. A toť mé největší přání, abychom se opět vzájemně nacházeli“.

„Srdce se pohybuje samo od sebe a nikdy nepřestane stát, leč provždy. Vzniká-li pohyb srdce sám od sebe, řekneš, že SÍDLO DUŠE A ZŘÍDLO ŽIVOTNÍCH SIL JE V SRDCI!“

Leonardo da Vinci

Hlídejme si tedy naše srdce, aby naše životní síly byly plny dobré mízy.

**Pěkný vánoční čas Vám všem přeje
Julie Naďa Olšovská a všechny děti
z výtvarného oboru ZUŠ Loštice**

KULTURA

Kdyby ty muziky nebyly ...

Nestor české dechovky, hudební skladatel Jaromír Vejvoda, kromě světoznámé polky a desítky dalších skladeb. Složil také polku s názvem: Kdyby ty muziky nebyly. A měl svatou pravdu. Kdyby ty muziky nebyly, tak by se nekonalo v pořadí již třetí setkání dechovek: Pod loštickým nebem. Ve verzi uvedené polky je následující text: „Když se sejdem u muziky u nás pospolu, přijde starosta, bouchne do stolu ...“ Na setkání dechovek starosta ing. Petr Vintrocha přišel, do stolu nebouchl, ale setkání zahájil.

Četnému publiku se představilo 5 dechovek: Rohelanka, Libinka, Veselá kapela, mohelnická dechovka, místní Veselka a slušivě ustrojené mažoretky ze Zábřeha. Od 14 hod. probíhala v kulturním domě soutěž dechovek o pohár starosty města, ve které zvítězila mohelnická dechovka. Druhé místo obsadila Loštická Veselka. Od 16 hod. pak kapely vyhrávaly občanům po Lošticích.

Od 17 hod. se konal na náměstí monstr koncert za řízení kapelníků: p. Demela, Vrány, Kluka a Řmota. Polku, kterou složil skladatel Jiří Vrána, s upraveným textem zaměřeným na Loštice velmi pěkně zazpívali zpěváci Veselky Petra Konečná a Zdeněk Labounek. Večer se konala v kulturním domě zábava, při které střídavě hrálo všech pět kapel. Při bohatém občerstvení a dobré náladě řádili návštěvníci dlouho do noci. Nabízí se otázka: proč muzikanti tak rádi a v tak hojném počtu navštěvují setkání Pod loštickým nebem. Na to je jednoduchá odpověď.

Říká se, že všichni muzikanti po ukončení životní pouti přijdou do nebe. Tak proč by to nemohl být zrovna ten kousek loštického nebe, kde se jednou všichni sejdou?

Současně se setkáním dechovek se konal v Lošticích cyklokrosový závod kolem STŘELNICE, pořádaný cyklistickým oddílem. Sraz závodníků byl u chátrající a svoji hrozně vypadající omítkou restaurace na „Růžku“. Závodníci pak pokračovali členitým a pěkným terénem s cílem na střelnici. Vítězem se stal olomoucký závodník David Kupka.

S. G.

Loštická Veselka v „novém“

Blíží se konec roku 1997 a tím se i uzavírá další rok činnosti mladé dechové kapely Loštické Veselky, která byla založena v lednu roku 1995 jako pokračování mládežnického dechového orchestru vedeném panem Vlastimilem Řmotem.

Rok 1997 byl pro tuto dechovku opravdu rokem hojným nejen na počet vystoupení, ale i na změnu vzhledu a povahy kapely. V prvním pololetí se veškerá síla věnovala šití nových stejnokrojů, v kterých se momentálně dechovka ukazuje na veřejnosti. Loštická Veselka by ráda touto cestou poděkovala firmě AW Loštice - výrobě tvarůžků a Městskému úřadu v Lošticích, kteří mají nemalý podíl na zhotovení těchto obleků. Jejich finanční injekce urychlila šití a tak se již v červnu mohla pochlubit Veselka na svých vystoupeních novým vzhledem.

V druhém pololetí byla veškerá činnost zaměřena na nácvik a nahrátí první vlastní nahrávky - kazety. Ve spolupráci s firmou MIS music Kopřivnice, která zajišťovala nahrátí a namnožení kazety se tato práce dle úsudku samých muzikantů docela dobře podařila. Nahrávání probíhalo v kulturním domě v Lošticích za vstřícné pomoci vedoucího KD pana Miroslava Seidla ve dnech 4., 5. a 12. října. Samotné nahrávání a čas strávený na uzavřeném jevišti dokázaly, že v Loštické Veselce si muzikanti dokáží své práce vážit, a že se snaží odvádět co nejlepší výkony. Nahrávání a množení kazet bylo zajištěno finančně z pokladny dechovky, obálku kazety zajišťuje finančně Městský úřad Loštice, za tuto pomoc je potřeba poděkovat a také za pochopení, s kterým přistupuje město Loštice k naší dechovce. Kazeta ponese název „Pod loštickým nebem“, a protože se jedná o první nahrávku pro veřejnost, je kazeta věnována právě městu Loštice. Pokřtění a uvedení kazety do prodeje bude na VÁNOČNÍM KONCERTĚ S VESELKOU, který se koná v neděli 21. prosince v kulturním domě v Lošticích a začátek bude v 15,00 hod. Na tento první samostatný koncert zve Loštická Veselka všechny své příznivce a milovníky dechovky.

**Amatérská dechovka LOŠTICKÁ VESELKA zve všechny své příznivce
a milovníky dechovky na**

Vánoční koncert s Veselkou

který se koná v neděli 21. prosince v 15,00 hod. v KD Loštice.

V programu bude pokřtěna a uvedena do prodeje kazeta s nahrávkami dechovky.

Loštická Veselka odehrála za letošní rok přes dvacet veřejných akcí. Hrála na plesích, karnevalech, festivalech a přehlídkách. Letos poprvé účinkovala i za hranicemi a to v polském Stronieu, opět hrála dva víkendy ve valašském muzeu v Rožnově pod Radhoštěm, účastnila se mezinárodního festivalu ve Štěpánově a Zábřehu, a také uspořádala své vlastní akce. První akcí byl Sousedský bál v lednu v kulturním domě v Lošticích, kde si na výpomoc pozvala Rohelanku a atmosféra celého bálu dokázala, že i dneska se dokáží milovníci dechovky pobavit právě v tomto stylu muziky. Další vlastní akcí bylo Odpoledne s Veselkou, kde i přes špatné počasí se návštěvníci dokázali pěkně naladit a s veselou myslí odcházeli domů. Největší úsilí se ale směřuje k tradičnímu, letos již třetímu ročníku setkání dechovek „Pod loštickým nebem“, které se konalo v sobotu 18. října. Oproti loňsku byl letos program rozšířen soutěží „O pohár starosty města Loštice“, které se účastnilo pět dechovek. Soutěž

hodnotila odborná porota ve složení: p. Jiří Vrána - hudební skladatel, p. Vlastimil Řmot - učitel hudby a bývalý kapelník mládežnického dechového souboru, p. Josef Klug - učitel hudby a archivář a Ing. Petr Vintrocha - starosta města Loštic. Jako nejlepší byla vyhlášena Dechová hudba při kulturním domě v Mohelnici, která obdržela z rukou starosty města vítězný pohár. Další částí programu byl slavnostní koncert všech dechovek na loštickém rynku a za prezentace loštických firem, které zpestřily tuto část. Pokračováním celé akce byl Večer v lidovém tónu, který se rozjel od 19,00 hod. v kulturním domě. O obohacení programu celé akce se také postaraly mažoretky ze Základní umělecké školy Zábřeh pod vedením paní Dany Koryčánkové. Kromě Loštické Veselky účinkovaly ještě soubory Rohelanka, Libinka, Veselá kapela ze Zábřehu a dechová hudba z Mohelnice. Celý program uváděli moderátoři Helena Tichá a Josef Melnar a zvučení akce si vzalo za svoje studio MIS music Kopřivnice.

Dá se říci, že Loštická Veselka žije bohatým a pestrým životem. Ale i nadále bojuje s nedostatkem muzikantů. V letošním roce bylo obsazení posíleno hráčem na trombón Petrem Urbáškem a obsazením druhým hlasem u zpěvů Pavlou Mužíkovou, oba pocházejí z Rohle, současně ale odešel hráč na tenor Luboš Bárta. Tyto problémy obsazení nástrojů jsou sice velkým oříškem v činnosti kapely, nadále se Loštická Veselka snaží pokračovat v úsilí o zlepšování kvality a úrovně hudby, kterou předkládá svým příznivcům a posluchačům. Je velkou škodou, že ani v řadách žáků místní hudební školy se nenajdou zájemci o práci v této dechovce, která si své místo v životě města vybudovala. Kapelníkem Loštické Veselky je i nadále Stanislav Veselý, který pro zájemce vždy podá potřebné informace ohledně života a činnosti v Loštické Veselce.

Pomalu se loučíme s rokem starým a je před námi začátek roku nového, který si vždy plánujeme lepší a spokojenější. I Loštická Veselka pro své příznivce a milovníky dechovek připravuje a plánuje další akce. První akcí, na kterou všechny zve je SOUSEDSKÝ BÁL, který se koná v sobotu 17. ledna 1998 v kulturním domě v Lošticích a po letošních zkušenostech opět přijede na výpomoc Rohelanka s kapelníkem Pepou Sieglem. Program doplní imitátor Vašek Novák z Kocoviny. Tímto bálem by chtěla Loštická Veselka oficiálně otevřít plesovou sezónu v Lošticích.

Amatérská dechovka LOŠTICKÁ VESELKA ve spolupráci
s KD Loštice zve všechny příznivce lidové zábavy na

3. sousedský bál

který se koná v sobotu **17. ledna od 19,00 hod.** v KD Loštice.

Hrají: LOŠTICKÁ VESELKA s kapelníkem Standou Veselým
ROHELANKA s kapelníkem Pepou Sieglem

V programu večera vystoupí imitátor **Vašek Novák z Kocoviny.**

Předprodej vstupenek od 5. ledna v **ELEKTROKOS LOŠTICE.**

SRDEČNĚ ZVOU POŘADATELÉ

Druhou akcí, zatím sice v myšlenkách a plánech kapelníka, je MASOPUST s VESELKOU, který by měl proběhnout v sobotu 28. února 1998, a to od rána v ulicích města a večer v kulturním domě. Vypomoci by měla Řeckovická třináctka - krojovaný soubor z Brna. Další

zájezdní akcí Veselky bude zájezd na Muzikantský bál do Hodonína, a to v sobotu 21. března 1998. Na tomto bále, kam je i Loštická Veselka pozvána k vystoupení na jevišti, budou hrát i přední známé dechovky. Předpokládaná cena na jednu osobu je 250 Kč, v ceně je zahrnuta doprava autobusem a vstupenka s místenkou. Podrobnější informace budou zveřejněny ve zpravodaji města nebo je možno se informovat u kapelníka Veselky. Z dalších akcí Loštické Veselky můžeme připomenout opět zájezdy do Rožnova p. Radhoštěm, kde budou probíhat již známé akce, v květnu se bude konat Odpoledne s Veselkou, v září opět Setkání dechovek v Lošticích, tentokrát rozšířené o okresní soutěž dechovek s účastí dvou zahraničních kapel, v předvánočním období vánoční koncert s Veselkou. Možná je ještě předčasné zveřejňovat novou informaci, ale v roce 1998 by se ráda Loštická Veselka účastnila soutěže O zlatou křídlovku, která se koná v Hodoníně koncem května.

Jak je patrné, tato kapela, která sice hraje teprve třetím rokem, má před sebou nemálo úkolů a předsevzetí. Co se jí podaří uskutečnit, o tom si můžeme zase povědět na sklonku dalšího roku. Přejme muzikantům Loštické Veselky pevnou vůli, chuť do hraní a mnoho úspěchů v její činnosti. A všem jejím příznivcům a milovníkům dechovky mnoho pěkných prožitků strávených ve společnosti této kapely.

Stanislav Veselý

kapelník Loštické Veselky

Krajina mého dětství

Jak jste zajisté v uplynulých dnech zaznamenali, uskutečnila se v Památníku Adolfa Kašpara, ve dnech 12. - 15. září, při příležitosti Dnů Evropského dědictví, výstava výtvarných prací žáků 6. až 9. tříd ZŠ Loštice, na téma „Krajina mého dětství“.

I přes skutečnost, že podmínkou účasti v soutěži bylo užití jedné z nejtěžších výtvarných technik - akvarelu, a že vzhledem k termínu konání této akce nebylo času nazbyt, byla enormní snaha dětí i učitelů místní základní školy hodna ocenění, a jejím výsledkem bylo velké množství prací velmi dobré úrovně, které si všechny zasloužily být vystaveny. Nedostatek místa však od počátku vedl ke snaze, vyčlenit jedenatřicet opravdu nejlepších prací, které pak měli návštěvníci, po dobu konání výstavy, možnost shlédnout.

Před ještě daleko těžší úkol pak byla, v pondělí 15. září, postavena odborná komise při svém rozhodování o absolutních vítězích. Po dlouhém zvažování se nakonec mezi těmi nejlepšími objevila tato tři jména - Vladimír Vavřda (7. A) Jitka Dubská (9. B) a Zuzana Krmelová (9. B). Díky podpoře firmy A. W. Loštice, která byla sponzorem této akce, však bylo možné ocenit všechny, kteří po dobu čtyř dní vystavovali v Památníku své práce. Pochvalu si rovněž zaslouží i ti, kteří neměli, z prostorových důvodů, možnost prostřednictvím výstavy představit své výtvarné umění.

Zvláštní poděkování bych ráda touto cestou adresovala i všem účastnícím učitelům ZŠ Loštice, bez jejichž aktivní účasti by nebylo možné tuto výstavu realizovat. Jako doprovodný program se v pátek 12. 9. a v pondělí 15. 9. uskutečnily přednášky mgr. Aleny Turkové, historičky z Okresního vlastivědného muzea v Šumperku, na téma „120. výročí narození Adolfa Kašpara“, resp. „Významní loštičtí rodáci z řad umělců“, určené žákům 6. až 9. tříd ZŠ.

Na závěr snad zbývá už pouze dodat, že bychom v příštím roce v této právě započaté tradici pokračovali II. ročníkem, který by se měl uskutečnit v témže termínu.

Z. J.

Městská knihovna Loštice otiskuje vítězný příspěvek ze čtenářské soutěže, která probíhala v knihovně pod názvem „Můj prázdninový zážitek“. Celkem napsalo svůj příběh 14 dětí, tento byl vybrán jako nejlepší.

Můj prázdninový zážitek aneb „Kriminální ústředna pátrá“.

Dříve než začnete číst, poslyšte varování: Nevěřte ničemu, co je v této povídce napsáno, neboť zázraky se nedějí. A kdyby snad, i dědeček Hříbeček může být podvodník. Všechno to začalo těmi hroznými borůvkovými knedlíky. Zřejmě si řeknete: „Co může být tak hrozného na borůvkových knedlicích?“ Na té neforemné hmotě vykynutého těsta asi nic ...

Vedro k zalknutí, mouchy padají vysílením od stropu a teploty ve stínu kolem 30 °C - asi tak by se dal charakterizovat ten osudný den. Aby toho nebylo málo, rozhodla se jedna nejmenovaná hlava jedné nejmenované rodiny, že její nejmladší člen (tedy já) chťe nechtě uskutečnit tažení na porosty borůvkové, aby se celá rodina úderem sobotní dvanácté hodiny mohla s neskryvaným nadšením pustit do borůvkových knedlíků.

Ověšená čtyřmi baleními 1/2 kg hořčice jsem tedy vyrazila na onu „válečnou výpravu“. S radostným rykem jsem se pustila do očesávání borůvkových porostů na území o rozloze 1/2 ha. Po pěti hodinách, strávených jako živá reklama firmy SELIKO jsem únavou padla do jehličí.

Ze slastného snění mě zanedlouho vytrhl zvuk deset let staré, poměrně zachovalé BABETY. Kde se vzal, tu se vzal, BABETU na stojan postavil, dědeček Hříbeček (zařazení - hřib koloděj). A hned, že mi za ty dva kilogramy borůvek splní tři přání. Podle přísloví: „Kdo zaváhá, ten ...“ jsem tedy neváhala a za několik minut už dědeček Hříbeček (zařazení - hřib koloděj) i s mými borůvkami opouštěl lesní mýtinu.

A moje tři přání? Na jejich vyplnění čekám ještě dnes.

Jaromíra Háníšová, Skautky Loštice

Naše zvony pěkně znějí, když ve svátky vyzvánějí . . .

Od dob objevu kovů užíval člověk též jejich zvuku vydávaného při úderu. Přisuzoval mu čarovnou moc odhánět nečisté síly, démony, nemoce i smrt. Jsou dosud používány náboženskými organizacemi při obřadech, hudebními tělesy a orchestry. Působení hlasu zvonů na psychiku člověka je známé na celém světě. Ve starém Egyptě oslavovaly boha Osirise, nebo v Římě svolávaly lid ke shromáždění a pod. V římskokatolické církvi zavedl kostelní zvonění podle indického způsobu papež Sabinián v roce 605 n. l. Zvony doprovázejí mnohé od narození až po hrob. Zvon jednoho švýcarského chrámu má nápis: „Živé svolávám. Mrtvé oplakávám. Bouřlivé mraky rozptyluji.“ I když poslání zvonů je mírumilovné, často musely oznamovat začátek válek, požár, epidemie moru a jiných pohrom.

O dobré pohodě při jejich zvuku svědčí Vrchlického báseň „Vánoce“, Schillerova „Píseň o zvonu“, ruská „Večerní zvon“ a řada dalších. Jen doba míru, rozkvětu a blahobytu přála jejich rozvoji. Za válek jich naopak bylo mnoho přetaveno na děla rozsévající smrt. Za druhé světové války jich nacismus zničil přes 50 tisíc, z nichž mnohé byly historicky cenné.

Výroba zvonů - zvonařství, zažilo velkou dobu své slávy v Evropě v 16. - 18. století. Mistři zvonaři získávali často místa v městských radách i šlechtické tituly. Řemeslo se dědilo z generace na generaci. Německá firma Rickner se 400 letou tradicí ulila přes 20 tisíc zvonů pro všechny světadíly. V Praze pracoval od roku 1540 vídeňský zvonař Jaroš. Vytvořil „Zpívající fontánu“ u letohrádku královny Anny a při druhém pokusu i náš největší zvon v ČR, „Zigmund“ pro svatovítskou katedrálu o hmotnosti 16,5 tuny. Je zdobený náměty Dürerových dřevorytů. Nejstarší zvon má Havlíčkův Brod z roku 1313. Zvon u sv. Tomáše v Brně ulil Jan Vídeňský roku 1393. vysokou uměleckou hodnotu má i zvon Zuzana v Jihlavě o hmotnosti 6,8 tuny.

Zvonařství není pouhé řemeslo, ale záležitost vysoce umělecká a vědecká. Pro správné zakřivení a tím pádem i jeho ladění musí mít zvonař bohaté vědomosti a zkušenosti. O tom se mohli přesvědčit i mnozí naši občané při exkurzích u rodiny zvonařky paní L. Dytrychové v Brodku u Přerova. Zvonem z její dílny byl obdarován i papež Jan Pavel II. při své první návštěvě v republice.

Největší zvon na světě je „Car Kolokol“ na nádvoří Kremlu v Moskvě odlitý Ivanem Motorinem a jeho synem, který o síle stěn 60 cm a hmotnosti 193 tuny ale nikdy nezvonil. Měl být slyšen na vzdálenost cesty dvou pěších dnů. Při požáru se pádem z lešení odlomil kus těžký 11 tun. A tak nejtěžším funkčním zvonem na světě je 87 tun těžký zvon v Bramě ve městě Mandalaji, který se ozvučuje týkovým trámem.

Náš loštický zvon „Sv. Prokop“ na věži farního kostela je jeden z nejstarších v okolí. Pochází z roku 1550. Jen jeho stáří a historická cena ho zachránila za druhé světové války před konfiskací, tak jak se stalo dalším dvěma zvonům. Jeho třířádkový nápis psaný starou češtinou hlásá: „Léta 1550 za urozeného pana Prokopa Podštatského z Prusinovic a na Bouzově, pána našeho milostivého s povolením jeho milosti, jeho

milostivý úřad města Loštic, nákladem vší obce dali jsme tento zvon udělati ke cti a chvále pánu Bohu. Kristus - Anna." Na dolní straně obruby zvonu je nápis: „MCCCCCL LETA TENTO ZWON SLIET GEST OD MISTRA FRANCZE ILEFELDA Z OLOMVCZE KE CTI A CHWALE PANU BUOHO WSEMVHOCZIM“. Na bocích jsou obrazy ukřižovaného Krista a sv. Anny. Váží 560 kg.

My všichni lidé dobré vůle s jejich tvůrci bychom si přáli, aby naše zvony přinášely radostnou pohodu nejen o vánocích a příštím roce, ale i v další práci pro rozvoj našeho města.

Jaroslav Kobza

Hanácká konference

Ve dnech 26. a 27. listopadu 1997 proběhla v Olomouci konference o lidové kultuře na Hané. Jejím letošním tématem byla LIDOVÁ STRAVA. Loštice a okolí byly prezentovány referátem „Lidová strava na Lošticku ve 20. a 30. letech 20 století“. Referát byl sestaven téměř výhradně ze vzpomínek a vzpomínkových vyprávění pamětníků nejen z Loštic, ale i z Radnice a Pavlova. Bez jejich obětavé spolupráce by nemohl nikdy vzniknout.

O výživě toho kterého národa rozhodují především přírodní podmínky - složení půdy, zeměpisná šířka, nadmořská výška i podnebí. To, jak se těmto podmínkám dovedl člověk přizpůsobit je věcí dlouhého vývoje, a tak v tom kterém kraji lidé časem dospěli podle svých schopností k určité optimální výživě. Lošticko je oblastí poměrně členitou, a tak zde nacházíme jak úrodné roviny, tak i kopcovitý terén. Ve 20. a 30. letech tohoto století byla lidová strava ještě do značné míry závislá na tom, co si lidé sami doma vypěstovali a k jaké patřili sociální skupině. Při tom ale drobné rozdíly bývaly i mezi rodinami téže sociální skupiny v jedné obci. Všeobecně se ale dá říci, že jídla tehdy bývala většinou prostá, jednoduchá, z dnešního pohledu by se dalo říci, že zdravá a racionální. Nejdůležitějšími bývaly brambory, zelí, mléko a jeho produkty, škvarky, z luštěnin především hrách, produkty z obilovin, zelenina a ovoce. Maso hrálo roli spíše okrajovou, při čemž se jednalo především o výsledky domácího chovu. Především zabíjačky obsahovaly v sobě jistě cosi zvláštního, neboť na tuto událost se lidé často těšili i celý rok a vzpomínky pamětníků na ně patří k těm nejkrásnějším.

Toto téma jistě není v době blížících se vánoc až tak od věci. A tak by autor tohoto příspěvku uvítal i z této oblasti jakékoliv nové poznatky. Nejen z dob dávných, ale zajímavé by jistě bylo znát jak Loštičané trávívají vánoce v současnosti, co pečou a jedí, i na co nejraději koukají v televizi. Pamatujme na to, že dnešní život, ač možná jistě ne bez problémů, bude jednou také minulostí. Je tedy naší povinností zanechat našim potomkům i něco o nás. Proč by s námi měl beze zbytku odejít i náš způsob života?

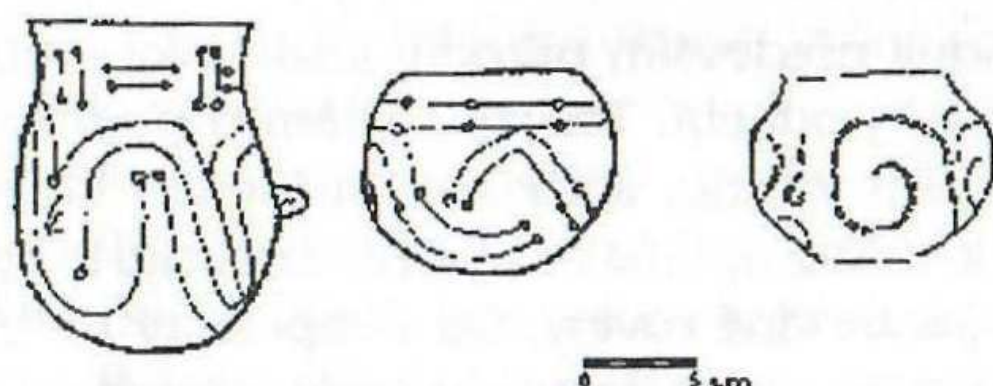
A tak kdo by rád pomohl při tomto mapování naší současnosti, nechť tedy odloží svůj ostych a napíše. Je to taková výzva především hospodyním a kuchařkám. Zajímavé by bylo také znát, které recepty jsou třeba po babičce a které třeba z některého moderního časopisu. Za jakékoliv náměty autor předem srdečně děkuje.

Karel Faltýnek ml., Stiborova 26, Olomouc 779 00

Kultura s lineární keramikou na Lošticku

Přibližně v polovině měsíce září došlo v Lošticích v Hradské ulici k dalšímu zajímavému archeologickému nálezu. Při kopání výkopu (šířka 40 - 60 cm, hloubka max. 100 cm) pro plynovodní přípojku před Bistro „G“ barem byla částečně narušena sídlištní jáma z 5. tisíciletí př. n. l. náležející kultuře s lineární keramikou. Bylo to období nejstarších zemědělců u nás. Pracovníkem Památkového ústavu Olomouc bylo zachráněno několik střepů z menší kulovité nádoby s typickou „volutovou“ výzdobou a části výdutě větší putnovité zásobnice. Celá nálezová situace byla zdokumentována.

O podobných nálezech jsme na stránkách Hlasu Loštic již jednou psali. V Lošticích nejsou nijak výjimečné. Například část sídliště z této doby byla prokopána při záchranném výzkumu předcházejícího stavbě domu s pečovatelskou službou r. 1980. Byly nalezeny odpadní jámy a také pozůstatky obydlí, dokonce i s rituálně pohřbenou dětskou lebkou pod prahem jednoho z nich. Kdo tedy vlastně byli lidé té doby, odkud přišli, jak žili?

Typická „volutová“ keramika

Žádné písemné záznamy z té doby neexistují, neboť se jedná o období pravěku - mladší dobu kamennou - neolit. Veškeré poznatky, které o lidech z té doby máme, nám přinesly výhradně archeologické výzkumy. Máme ale možnost se seznámit pouze s částí jejich materiální kultury - keramickými, kamennými a kostěnými artefakty, případně vzácně se zbytky potravy. Vše co bylo z materiálů organického původu (dřevo, kůže, tkaniny atd.) podlehl většinou zubu času téměř beze zbytku. O duchovním životě těchto lidí se dnes můžeme už jen dohadovat. Přesto se dá říci, že archeologové neobrušovali ostří svých rýčů zbytečně.

Nejstarší zemědělské společnosti se začaly vyvíjet v oblasti Předního východu již před 10 tis. lety. Pro neolit je příznačná skutečnost, že lidstvo postupně přecházelo od loveckosběračského - kořistnického - způsobu života ke způsobu výrobnímu. Člověk začal pěstováním plodin a chovem dobytka uměle zvyšovat zdroje výživy a tím snížil svou závislost na přírodě. Od té chvíle dochází ke značnému zrychlení vývoje civilizace. Lidé se naučili vyrábět keramiku, osvojili si znalosti nutné ke stavbě domů, výrobě textilu a výrobu broušených a vrtaných kamenných nástrojů. Stále se ale užívaly nástroje vyrobené pazourku. Lidé se naučili žít více méně usedlým způsobem života. Z toho vyplynuly i sociální důsledky. Doménou žen se staly spíše polní práce, péče o domácnost, výchova dětí, zatím co muži se věnovali stavbě domů a chovu dobytka. Uspořádání společnosti bylo matriarchální, ale pouze v tom

smyslu, že potomstvo se určovalo po linii matky. Postavení mužů a žen bylo totiž vcelku vyrovnané a nejsou známy doklady o jakési „vládě žen“ jak se někdy mylně tvrdí. Časté nálezy ženských sošek z té doby souvisí spíše s náboženskými představami a s vírou v jakési univerzální božstvo - Matku země. Předpokládáme také víru v existenci nehmotné duše (kostrové hroby), ale i v řadu duchů s nadpřirozenými vlastnostmi. Důsledkem usedlého způsobu života byla populační exploze, a tak se lidé stěhovali do nových oblastí.

Do Střední Evropy, a i k nám na Lošticko, přišla již zcela vyvinutá zemědělská kultura přes Balkán právě v 5. tisíciletí př. n. l.

Hlavními doklady pobytu zemědělců s lineární keramikou jsou pozůstatky jejich osad. Jsou to většinou otevřená sídliště na úrodných sprašových terénech přikloněná k vodnímu toku a nejčastěji obrácená k východu. Tehdejší způsob využívání půdy byl nedokonalý. Vlivem snižování úrodnosti a zaplevelováním polí docházelo vždy po přibližně deseti letech k přesunům celé vesnice. Šlo o jakési cyklické a žárové zemědělství (nová půda se získávala žďářením, popel zároveň hnojl). Po čase se totiž lidé na staré místo opět vrátili, a tak na sídlištích nacházíme často vzájemně narušené odpadní jámy a zbytky obydlí. Velký význam pro denní život tehdejších lidí měla hlína. Omazávaly se jí stěny domů (dlouhé kúlové stavby s proutím propletenými stěnami - jedna z charakteristik neolitu), podlahy, stavby pecí, vyráběla se z ní keramika. Mimo Loštic samotných nacházíme zbytky osad v okolí Mohelnice, které daly navíc jednomu typu neolitických obydlí i jméno (domy mohelnického typu - užívá se pouze v archeologii), dále z okolí Moravičan, Žadlovic, Palonína a Doubravice. Evropským unikátem je nález z Mohelnice. Jde o asi 5 m hlubokou studnu s dubovým roubením uvnitř (čtverec o straně asi 1 m). Díky vlhku se v ní zachovaly i dýhy z věder, kusy provazů. Z Mohelnice pochází také i část antropomorfní kulovité dvojnádobky, zlomky lidských idolů a též i část nádobky s rytinou připomínající písmo. Pohřebiště tohoto lidu ale zatím na Lošticku nalezeno nebylo.

V osadách žilo přibližně 60 lidí. Obyvatelé byli ve výrobě potravin soběstační. Jsou známy i doklady směnného obchodu, zvláště surovin k výrobě kamenných nástrojů a zřejmě se obchodovalo i se solí. Příprava půdy před setím se děla kopaničářským způsobem (dřevěné či parohové kopáče), přičemž podnebí bývalo teplejší než dnes. Zápřahy dobytka nejsou zatím doloženy. Pěstovala se pšenice dvouzrnka i jednozrnka, v menší míře ječmen a proso, hrách, čočka, boby, len a mák. Sklízelo se srpy sestavenými z pazourkových čepelek zasazených do dřevěné rukojeti. Obilí se drtilo na kamenných zrnotěrkách. Choval se rohatý skot, prasata, ovce, kozy a psi, důležitou složkou potravy bylo mléko a jeho produkty. Lov byl pouze doplňkovou záležitostí. Jistě se využívaly i lesní plody včetně hub, sbíraly se vejce ptáků, škeble, plži. Sladilo se medem.

Tedy přibližně takový byl život našich dávných předků v 5. tis. př. n. l.

Použitá literatura: Hlas Loštic léto - podzim 1995. Loštice od minulosti k dnešku, 1983. Praveké dějiny Moravy, 1993. V. Podborský: Náboženství našich prapředků, 1994.

Karel Faltýnek mladší

MUZEUM - DĚDICTVÍ GENERACÍ

V několika posledních měsících se do sbírkového fondu Havelkova muzea, který je součástí Památníku Adolfa Kašpara, podařilo darem získat - díky aktivní podpoře místních příznivců, p. Žáka a p. Kobzy - větší množství zajímavých předmětů, které výrazně obohatí stávající sbírkový fond. K nim beze sporu náleží - mimo jiné - archiv Českého svazu bojovníků za svobodu, a rovněž rukopis třetího dílu Kubíčkových „Dějin Loštic“, nazvaný Loštické domy.

Tyto a jim podobné předměty si rozhodně zaslouží, aby svým poselstvím oslovily i další generace, které snad budou projevovat stejné zaujetí pro poznávání a rozšiřování kulturních dějin našeho národa. V této souvislosti je ovšem nutné uvědomit si, že podobnou úctu a zájem si zasluhují i zcela „obyčejné“ věci, užívané našimi předky, které se ještě do muzeí nedostaly a s nimiž si mnohdy člověk dnešní doby neví rady, a tak často, bohužel, končí zapomenuty na půdách, či v horším případě na skládkách. V souvislosti s tím bych se na vás chtěla obrátit s prosbou, abyste byli tak laskavi, a u věcí, určených na zničení, u nichž si sami nejste jisti jejich muzejní hodnotou, se nejprve obračeli na zdejší muzeum, v němž vás samozřejmě ráda uvítám. Společně bychom tak mohli touto cestou zachránit další „svědky minulosti“ této oblasti, tedy Loštic a blízkého okolí.

Z. J.

VZPOMÍNKY, ZAJÍMAVOSTI ...

Vzpomínky na „kluzák“

Anna Letochová

Nastávající zima a čas Vánoc ve mně často vyvolávají překrásné vzpomínky na dobu mého krásného mládí. Ruku v ruce s nimi se objevuje v myšlenkách obrázek našeho loštického kluziště, které bylo v tyto měsíce malým společenským centrem a místem, kde jsme rádi trávili svůj volný čas. S kluzištěm je nerozlučně spjato i jméno pana Zimmermanna.

Už na sklonku podzimu p. Zimmermann s pomocníky postavili mantinely, brzy instalovali i osvětlení a pak se čekalo. Na zimu a na mráz.

Když konečně zima přišla, byl důvod k těšení. Několik nocí se na kluzišti svítilo a za pár dnů byla k vidění stříbrolesklá ledová plocha. Jako v zimním království.

Konečně nadešel toužebně očekávaný den. Rychlostí tam - tamů se šířila zpráva, že se otvírá „kluzák“. Odpoledne nebylo na ploše k hnutí.

Vzpomínám na svoje první poválečné bruslařské vybavení. Tepláky, několik svetrů, palčáky, čepice či šátek na hlavě, na nohou kožené boty (téměř shodné s dnešními botami pracovními). Na tyto boty jsme speciálním klíčkem připevnili brusle zvané „vinťáky“. Teprve za pár roků jsem se stala majitelkou bruslí se šróbkama, kterým se říkalo „špičáky“. Protože vpředu nebyly zakulacené jako „vinťáky“, nýbrž špičaté, dalo se chodit po špičkách, což patřičně zvedalo sebevědomí. O bílých krasobruslařských botách jsme my děvčata snila pouze ve spaní ještě hezkých pár let.

Výdaje, které vystačily na jedno bruslařské odpoledne, byly 2 Kč. 1,50 vstupné a 50 hal. - čaj.

Když jsme přicházeli na kluziště, vítala nás hudba, která se nesla daleko široko.

Po dřevěném můstku se zábradlím jsme vstoupili do „kabiny“. Tak se totiž tomuto

celému dřevěnému zařízení říkalo. Při vstupu nás ovanulo teplíčko, plno hovorů, křiku, smíchu, ale co hlavně? Vůně čaje. Za babku nám pan Zimmermann nalil dva „žufany“ voňavého čaje se šťávou. Ten ohřál tělo, horký hrníček zahřál i zmrzlé prsty. Ti, kteří čaj neměli, hráli si prsty v puse. Od těchto dob jsem lahodnější čaj nepila a nikdo mi hrnek lepšího čaje nikdy nenabídl. Dospělým, kteří se přišli ohřát, pan Zimmermann přidal do čaje rum. Aroma rázem zaplnilo kabinu a dodnes se mi v souvislosti s ní vybavuje ta libá rumová vůně a blažený pocit plný tepla.

V kůlně vedle kabiny byla hromada pilin. Odtud p. Zimmermann nosil „nabitý patron“ (nádobu s udusanými pilinami), vložil do kamen, zapálil a zanedlouho začala kamna sálat teplo a vytvářet pohodu, kterou nám dnešní temperující radiátory nikdy neposkytnou.

Podél zdi kabiny stály lavice, pod nimi desítky rozházených botů, které díky své tehdejší jednotvárnosti a šedi většinou ten den skončily v jiných rodinách. A tak se stávalo, že jsme přišli domů v botech menších a cizích. Následoval výprask.

Z obrázků, které kdosi vystříhl z časopisu Ruch, se na nás usmívala Sonja Henie, Ája Vrzáňová, Dáša Lerchová, také Zábrodský a Konopásek.

Konečně máme zapláceno. Košile, která při šněrování vykoukla, je zastrčena, palčáky jsou na rukou a my se můžeme vmísit do bruslicího davu.

Na kluzišti se musel zachovávat určitý řád. Ledovou plochu jsme objížděli doleva. Často byla jízda přerušena padajícími bruslaři nebo „utrženým ocasem z hada“. Při honičce jsme obvykle skončili na hromadě společně s místními výrostky nebo i s bruslaři staršími a zdatnějšími.

Když nám tito galantně pomohli na nohy, dotek jejich rukou nám dospívajícím dívkám často nedal ani usnout. Kluci už bruslili na kanadách a to se nám strašně líbilo. Zatímco my děvčata v rohu u mantinelů nutila svoje často nešikovné nohy na „vinťákách“ k baletnímu výkonu na špičkách, kroužili kolem nás výše zmiňovaní. Na kanadách bruslili rychle, v rozích perfektně přešlapovali, jezdili „pozadu“ a uměli bravurně zabrzdit tak, že se vytvořil vějíř rozptýleného ledu, který, ač ledový a za krkem, byl pro nás milým pohlazením.

Ke koloritu „kluzáku“ patřila neodmyslitelně hudba, která se linula z tlampače nade dveřmi a tolikrát opakované skladby Polka pro Jarmilku a Už to máme za sebou působila jako afrodiziakum.

Jednou za čas nás pan Zimmermann „vyhodil z velkyho na maly“ a hoši s dřevěnými a železnými škrabadly zbavili kluziště sněhu a roztříštěného ledu a kluziště nastříkali. Ledová plocha zkrásněla a čekala na večerní a zítřejší hokejové utkání.

A tak bych mohla vzpomínat a psát ještě dlouho a moc. Ve vzpomínkách byste nechyběli ani vy ... mtašedesátníci. Na „vintácích, špičákách“ i kanadách. Ale to by možná dnešní bruslaři všemu nevěřili a leccemus by se i zasmáli.

Ač nerada - odcházím do reality. Pane Zimmermanne - díky.

„Mužstvo“ Zimmermannů: Zleva - Alois Zimmermann starší, dále Jan, Ladislav, Mirek, Jarda, Zdena a Alois ml.

Zapomenutá hrdinství

S odstupem času se vzdalují a blednou vzpomínky na povodeň a záplavy, které zasáhly téměř celou Moravu a východní Čechy a způsobily občanům těchto oblastí nesmírné škody, nezměrné utrpení a strádání končící v několika případech úmrtím. Dlouhá řada byla těch odvážných a odhodlaných hrdinů, kteří často s nasazením vlastního života zachraňovali na poslední chvíli nejen majetek, ale i životy postižených občanů. Všem patří srdečný dík. Jak se říká: čas zhojí všechny rány. Tak se i postupem času za velkého vypětí sil zahojí a zacelí rány způsobené povodní a věřím, že si opět brzy zazpíváme oblíbenou píseň: Morava krásná zem ...

Při této příležitosti se vybavuje dramatická událost, která se udála v polovině června roku 1960, tedy před 37 roky. Tehdy následkem prudkých lijáků hlavně v oblasti Moravské Třebové se značně zvedla hladina Třebůvky. Voda byla velká, ne však taková jako při letošní povodni. Na břehu Třebůvky v místě pod školou, kde tehdy bydleli Rokovi a paní Švecová, si hrálo několik dětí a pozorovali valící se vodu. Mezi dětmi byla také čtyřletá Drahuška Roková, která pravděpodobně uklouzla a spadla do rozvodněné řeky a zmizela ve vlnách valící se vody. Mezi dětmi vypuklo zděšení a začali volat o pomoc. Paní Švecová byla v osudnou chvíli před domem, běžela k mému bratrovi Jindrovi a prosila ho o pomoc. Ten se

zahradou dostal k řece, skočil do vody, která mu sahala téměř po krk, a prodíral se proti proudu, jednou rukou se přidržujíc větví vrb, které lemovaly břeh Třebůvky. Několik metrů před ním byla jedna vrba vyšinutá z řady ke středu koryta. U této vrby zahlédl na malou chvíli něco bílého připomínajícího část dětských šátečků. S vypětím sil se dostal až k zmíněné vrbě, sáhl pod hladinu, kde za kmen a kořeny byla zachycena ubohá Drahuška. Vyvedl ji nad hladinu a promodralou, bez známek života ji dopravil na břeh. Mezi přihlížejícími občany byla šťastnou náhodou zdravotnice paní Nikodémová, která začala okamžitě provádět oživovací úkony. Mezi tím některý z občanů přivolal pana doktora Kukulu. Drahušku odnesly do bytu záchránce a pan doktor pokračoval v boji o záchranu života. Snad se stal zázrak. Drahuška po chvíli otevřela očka a začala projevovat známky života. Tehdy pan doktor prohlásil: „Stačilo jen pár vteřin a dětský život byl nenávratně zmařen a jen díky odvážnému a hrdinnému činu pana Gepperta byla holčička zachráněna.“ Když přišla paní Roková se slzami v očích Jindrovi poděkovat, tak prohlásil: „Byla to jen občanská a lidská povinnost pokusit se zachránit dětský život.“

Standa Geppert

Lavička u sv. Františka

Pravidelní a náhodní návštěvníci Loštic většinou uznávají, že se Loštice mohou pyšnit velmi pěkným okolím. Ať už jde o překrásné údolí řeky Třebůvky, rybníky nebo o hluboké lesy jižně a jihozápadně od města, všude se najdou pěkné přírodní scenérie.

Patří sem i vyvýšené pásmo lesů, tvořící jakýsi rozeklaný hřbet, táhnoucí se od Podolí a Obectova a Jeřmani a Vlčicím. Od Jeřmaně přes Vlčice k Lošticím jej obtéká a ohraničuje řeka Třebůvka, která doplňuje a zvyšuje jeho kouzlo. Mohli bychom je považovat za velký lesopark hojně pro své kouzlo i záplavu hub navštěvovaný obyvateli okolních jmenovaných míst. Svědčí o tom i řada místních názvů, kterými naši předchůdci obdařili některá významná místa této lokality: U Josefka, U Huberta, U sv. Františka a podobně.

Tři jmenovaná místa jsou dokonce zvýrazněna k nim příslušnými obrázky. Těžko se dnes pídíme po událostech, které jim daly název. Pokud by někdo historii jejich vzniku znal, mohl by se o ni podělit třeba na stránkách této tiskoviny. Obrázky, respektive soška, mají určitě také svou, možná i pohnutou, historii. Když se jim občas nevyhnuli vandalové, ztrácely se a znovu objevovaly na svých místech. Řadu vědomostí o tom mají bezesporu pravidelní návštěvníci těchto míst manželé Votavovi z Loštic, kteří také o ně pravidelně pečovali. Opravovali kamennou lavičku u sv. Františka, rozbitou údajně spadlým stromkem. Ta dnes stojí v nedobrému stavu nedaleko obrázku sv. Františka. Ku prospěchu věci se však, podobně jako kdysi manželé Votavovi, našli lidé, kterým nejsou osudy těchto památných míst lhostejné. Pánové Boleslav Ryšavý, Antonín Zapletal a František Ellner z Loštic zajistili novou lavičku na železné konstrukci. A ta se jednoho červnového dne letošního roku objevila zabetonovaná přímo pod obrázkem sv. Františka s vlkem. Dopravu obstaral pan Antonín Komárek z Obectova. Ačkoliv tito pánové provedli všechno bez nároku na odměnu a pochvalu, děkujeme jim alespoň touto cestou a KČT a občany Loštic za příkladný vztah k památným místům našeho okolí.

Až se jednou rozhodnete podstoupit náročný výstup k sv. Františku, bude Vám odměnou odpočinek na pěkné lavičce a krásný výhled na Loštice a jejich okolí. Ponechte však, prosíme, všechno alespoň v takovém stavu, v jakém se právě nachází.

KČT Loštice

Standa padesátníkem!

Tak, už jsem dovršil padesátku, říkal mi Staňa při své poslední návštěvě. Padesátku říkám, tu už jste s Rudou oslavili před dvaceti roky. Ale já nemyslím padesátku jako věk. Letos je to právě padesát roků, kdy jsem napsal svůj první plakát. A za ty léta jich bylo sta a sta, nebo snad tisíce, to si už nepamatuji, ale bylo jich mnoho.

Poutače a plakáty oznamovaly lidem, že se zase bude konat v Lošticích něco mimořádného. Bývali pestré, barvami jen zářily. Tak přilákaly každého, aby si je nejenom přečetli, ale také přišli. Jejich úprava a provedení odpovídali vždy tomu o jakou akci se jednalo. Ať to býval fotbal, výstava, koncert pod lípami nebo memoriál Ad. Horáka, Ambrože v Moravičanech, dělal to nezištně a rád jako svého koníčka. V létě maloval ve sklepě, horší to bývalo v zimě, kdy se musel nastěhovat i se svým koníčkem do kuchyně. Tam psal a maloval plakáty velké i přes celý stůl. Mě vždy jeden donesl a přibíjel je v mé dílně na stěnu. Dlouhý čas a prach způsobily, že z nich mnoho nezůstalo. Bylo by to jistě pěkná výstava, dávno už zapomenutých společenských a sportovních událostí, tak jak šly léty po sobě, slavných i méně slavných, veselých i smutných.

Poděkování a uznání by si zasloužila i jeho manželka Věra za to, že ho nechala malovat v kuchyni a trpělivě čekala, až bude hotov, aby mohla uvařit někdy i opožděně oběd.

Druhým jeho koníčkem byl a stále ještě je zpěv. Se svým malým souborem hrál a zpíval u mnoha příležitostí. Na různých slavnostech, svatbách, pohřbech, pod lipami. Zpíval a hrál v penzionu, kde ho každý vždy netrpělivě očekával. Zvláště o vánocích, kdy starým lidem přinášel radost a rádi si s ním zazpívali koledy. Přinášel příjemnou změnu do jejich jednotvárného života.

S Toníkem Švarcem zpívají v obřadní síni mohelnického hřbitova, pozůstalým truchlícím pro útěchu a zesnulým na rozloučenou. Zpívávají také v kostele, ke cti a chvále Boží (zvláště Toník).

STANDO! Zpívej a maluj plakáty třeba až do sta let. Za tvoji dosavadní práci děkuje *m.* J. G.

Blahopřání

V pondělí 1. prosince jmenoval ministr školství v pražském Karolinu loštického rodáka pana

Bronislava H l ů z u

profesorem olomoucké Univerzity Palackého v oboru botanika.

Pane profesore, blahopřejeme Vám k úspěchu. Přejeme Vám hodně zdraví a elánu k další práci.

Blahopřejí přátelé a známí z Loštic, připojují se i loštičtí skauti.

Poděkování

Touto cestou bychom chtěli poděkovat členům hasičského sboru v Lošticích, za obětavou práci při čištění zatopených studní a sklepů a odstraňování následků povodní.

Manželé PEKAŘOVI

Krásné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí a zdraví v nastávajícím roce všem občanům Loštic přejí skauti
Zároveň děkujeme všem, kteří nám v uplynulém roce byli nějakým způsobem nápomocní.

Junák - svat skautů a skautek ČR

A máme za sebou již šestý rok činnosti po obnovení naší organizace. Kromě tradiční a pravidelné práce v oddílech se naši členové zúčastnili akcí, kde slavili určité úspěchy. Jedná se především o účast v tzv. „Svojsíkově závodě (zdravověda, táboření, orientace v terénu, znalost květín, stromů, nerostů, tělesná zdatnost). V jarním okresním kole konaném v Lesnici naše hlídky děvčat i chlapců s přehledem zvítězily a tím postoupily do krajského kola ve Vsetíně. Tam děvčata obsadila krásné třetí místo, to ale nestačilo na republikové finále a chlapci opět zvítězili. Tím se kvalifikovali na republikové finále v Turnově. To se konalo v září. Středisko vypravilo autobus. Závodníky jsme vysadili v místě konání závodu a zbytek osazenstva strávil krásný slunečný den prohlídkou Prachovských skal a zříceniny hradu Trosky. Mezitím naši závodníci absolvovali závod, kde obsadili 10. místo v republice. Nemáme se za co stydět, protože závod se zúčastnily hlídky z daleko větších středisek z velkých měst, kde mají daleko větší členskou základnu.

I letos proběhly tři tábory na našem tábořišti v Tatenici. Letošní tábory, hlavně dívčí, byly poznamenány povodněmi. Dívčí tábor jsme museli v polovině turnusu přerušit, za pomoci rodičů děvčata z tábora za velkého deště evakuovat a dobrovolníci potom už pouze hlídali majetek. Naštěstí voda napáchala (nám) jen malé škody, takže tábory nejmenších dětí a skautů proběhly už bez větších problémů.

Aktivní je Klub oldskautů, který nám pomáhá v zajišťování činnosti a pořádá i své vlastní akce. Jednou z posledních bylo setkání našich oldskautů s olomouckými. Toto se uskutečnilo v klubovně a okolí. Naši hosté byli velmi spokojeni.

Kolem nás proběhnou vánoční svátky, Silvestr, plánované akce a už zase se budeme chystat na tábor . . .

Petr Fialek

Ještě jednou o zdánlivých „maličkostech“

Děkuji tímto panu Fialkovi a panu Wolfovi a jejich reakci na můj článek v minulém Hlasu Loštic.

Ve statí o nepořádku v lese jsem se zmínil o skautské akci čištění lesa, aniž jsem tušil, že naši mladí skauti již několikrát podobnou akci prováděli a z lesa vyvezli vozíky smetí. Je to na jedné straně k zahanbení těch, pro které je les zřejmě jen odpadkovým košem a kteří jsou tak „čilí“, že snaha těch, kteří les mají rádi, není vidět. Na druhé straně patří dík všem vedoucím skautů, kteří své svěřence vedou k aktivní lásce k přírodě a dávají tak naději, že alespoň část mladé generace nebude lhostejná k velkému zázraku, kterým je les a vůbec všechna příroda.

V další části článku jsem psal o toulavých psech v souvislosti s padlým kusem srnčího. Bylo mou chybou, že jsem přes velkou nechuť nakonec srnce vyfotografoval aniž jsem jej prohlédl. Skutečnost byla jiná, než jsem uvedl. Mladý srnec měl vážně zraněný zadní běh (nedohledaný kus), čemuž po strádání podlehl. Chybějící hlava nebyla dílem psů - ty zajímají spíše kytý - ale opět člověka, neboť jak jsem se též dozvěděl, k oddělení hlavy od těla je třeba značné námahy a hlava byla ukroucená...

Tímto tedy uvádím na pravou míru údaje uvedené v mém minulém příspěvku a ještě jednou děkuji těm z vás, kterým není lhostejné to, co si přečtou a mají snahu o pravdivé podání skutečnosti.

P. H.

SPORT

Fotbal se uložil k zimnímu spánku

V tomto článku zhodnotíme celou podzimní sezónu, a začneme červencovými záplavami. Tyto záplavy sice přímo nepostihly náš areál, ale přesto nás finančně zasáhly. Na našem hřišti mělo proběhnout soustředění mužů a dorostu LERKu Prostějov, tento oddíl však soustředění v důsledku záplav zrušil. Neuskutečnil se ani tradiční Memoriál A. Horáka. V rámci solidarity s postiženými oddíly jsme poskytli naše hřiště na letní přípravu mužům divizních Holic a dorostu MILO Olomouc.

Do začátku sezóny se také podařilo výrazně zlepšit sociální zařízení (sprchy domácích i hostů). Tyto úpravy provedly firmy Mořka, Salamon a Benda, ruku k dílu přiložili i fotbalisté.

Finanční prostředky na tyto úpravy poskytl MÚ Loštice, za což mu tímto děkujeme.

A nyní už k jednotlivým družstvům. Mladší žáci vstupovali do této sezóny jako okresní přeborníci a roli favorita po celou podzimní část plnili. S bilancí 5 výher a 1 remíza při skóre 16:1 a zisku 16 bodů se stali podzimními mistry. Nejlepšími střelci se stali M. Bayer s 5, a J. Morávek se 4 góly. Toto družstvo už druhou sezónu trénuje Petr Šilberský a Jaroslav Vinkler.

Družstvo starších žáků vstupovalo do své druhé sezóny jako jeden z favoritů skupiny. Ale asi ani největší optimista nevěřil, jakým způsobem zvládnou podzimní část. Bilance je totiž vynikající. Za celý podzim neztratili ani bod, zvítězili 11 krát a

skóre se zastavilo na číslech 73:4. V tomto družstvu nastupuje několik talentovaných hráčů, kteří by mohli za pár let dál šířit slávu loštické kopané. Nejlepšími střelci se stali R. Konečný se 17, M. Bayer se 14 a M. Grézl s 11 góly. Družstvu úspěšně vstěpují prvky fotbalové abecedy trenéři František Rosulek a Bedřich Bayer.

Ani letos nebyli přihlášení dorostenci z důvodu malého počtu hráčů. Několik jich dostalo příležitost hrát v divizi v Mohelnici a zbývajících byli poskytnuti družstvu Palonína. B-mužstvo sice loni svoji soutěž vyhrálo bez porážky, ale nakonec po zvážení všech okolností jsme se vzdali postupu a zůstali ve III. třídě. Podle výsledků podzimní části se ukázalo, že jsem volili správně. Družstvo vedené Milanem Blažkem bylo oproti loňské sezóně výrazně oslabeno a tak konečné 8. místo s bilancí 5 vítězství, 3 remízy a 5 porážek, skóre 26:23 odpovídá současným možnostem. Nejlepšími střelci se stali J. Navrátil se 6 a M. Hohn se 4 góly.

Nejvíce změn se týká tradičně A-mužstva. Přípravu a první část sezóny vedl družstvo Jiří Zapletal, ale neúměrné finanční požadavky a neúspěchy na cizích hřištích vedli k odvolání trenéra. Vedení mužstva se ujal do té doby aktivní hráč Roman Berka, který už předtím občas za trenéra v přípravě zaskakoval. V létě jsme získali z Mohelnice na přestup Pavla Šafáře a na hostování Karla Čihulku. V průběhu sezóny se vrátil z vojny Tomáš Snášel a na hostování z Litovle přišel Roman Přidal. Bohužel se nám hned v prvním utkání zranil Jiří Salamon a v půlce sezóny i Aleš Pokorný. Oba dva se už na trávník nevrátili, navíc jsme poskytli Litovli Miroslava Kneifla na hostování, takže kádr výrazně zúžil. Přesto nemůžeme být s výsledky tohoto družstva spokojeni, především hra na cizím hřišti nás neuspokojila, neboť několik slibně rozehraných utkání nedokázali dovést do vítězného konce. Konečná bilance zní: 4 výhry, 4 remízy a 5 proher, skóre 20:24 a celkové 9. místo.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří fotbal v Lošticích podporují ať už

finančně nebo organizačně, i za velké návštěvy na všech utkáních. Finančně drží fotbal MÚ Loštice, významnými sponzory jsou firmy K + 2 textil Olomouc, Pivo-var Litovel, p. Štika, CTA Juříčka, ASO Mohelnice, ASTIR Svitavy.

Začátek jarní části je plánován na 29. března a A-mužstvo by mělo hrát na hřišti Horky. Doufejme, že jaro přinese zlepšení hry mužů a žáci si udrží své současné postavení v tabulce.

SK Loštice v roce 1935: Spodní řada zleva - J. Winkler, A. Bivan, A. Dolanský, M. Marek, J. Veselý. 2. řada zleva - F. Dolák, J. Mičker, L. Pavlák, A. Zimmerman, J. Wiederman, S. Pavlák, Nahoře - O. Löff, L. Chyňa, V. Dudek.

Z ČINNOSTI TRI KLUBU

Letošní závodní sezóna je u konce a tak Vás chceme v několika větech informovat o činnosti našeho klubu.

V letošním roce absolvovali závodníci Tri klubu Loštice na tři desítky závodů. V žákovské kategorii si nejlépe vedl Kaniščev Roman ml., který v šesti závodech, které absolvoval pokaždé vystoupil na stupně vítězů. Největšího úspěchu dosáhl v Plzni na Českém poháru žáků v duatlonu, kde obsadil skvělé druhé místo. Ale ani muži se v těžké konkurenci neztratili. Výborného výsledku dosáhl Martin Janů na Mistrovství ČR UNITOP v triatlonu, které se konalo v Nymburku, kde obsadil skvělé třinácté místo. Na největším triatlonu v Olomouci, který se pravidelně koná v červenci v Čechovicích u Olomouce, vybojoval náš závodník Roman Kaniščev st. první místo, když o svém prvenství rozhodl až v závěrečném běhu. Smůla potkala Martina Janů, který musel pro defekt ze závodu odstoupit z druhého místa.

Triatlonový festival Račice 1997. V cíli zleva: Martin Janů a Roman Kaniščev.

V srpnu se v Lázních Bělohrad konal Světový pohár v duatlonu Powerman Czech 97. Na tenhle závod se kvalifikovali dva naši závodníci M. Janů a R. Kaniščev. Tento závod patří mezi nejtěžší v Evropě. Na startu bylo na tři sta závodníků z celého světa a v této konkurenci obsadil M. Janů 77 místo a R. Kaniščev 81 místo. V Moravském poháru v duatlonu, který se skládá ze sedmi závodů, obsadil R. Kaniščev celkově šesté místo. Jeden ze závodů Moravského poháru se konal v Lošticích. Do Loštic se každý rok sjíždí silná konkurence a nejinak tomu bylo i letos. V Lošticích se objevil třeba Ulich Petr Česká spořitelna Ústí nad Labem účastník MS v dlouhém duatlonu ve Švýcarsku, nebo Dedek Aleš z téhož klubu

druhý muž celkového pořadí Českého poháru v duatlonu. Závod se jel na tratích 7 km běhu, 30 km cyklistika a 3,5 km běhu.

Výsledky Loštického duatlonu. Muži: 1. Polách Rostislav DAMA Šumperk; 2. Ulich Petr Ústí nad Labem; 3. Gebel Petr TT Opava; Veteráni: 1. Krsek Jaroslav Ústí nad Orlicí; 2. Meixner Miloš TT Šternberk; 3. Častek Ondřej Sokol Temenice

Jak je vidět z krátké retrospekce, nemusí se Tri klub Loštice v letošním roce za své výsledky stydět. Při současně se zvyšující kvalitě startovní pole je to dobrá injekce pro další léta. Samozřejmě nelze se zase jen poplácat po ramenou, neboť víme určitě, kde jsou ještě rezervy. Držme tedy palce našim závodníkům v příští sezóně. Tri klub Loštice chce poděkovat Městskému úřadu v Lošticích za jeho podporu klubu, bez které by se klub neobešel. Dále klub děkuje sponzorům Loštického duatlonu a to firmám: A. W. Loštice, Teroz, Elektro KOS, Cyklospektrum Mohelnice, potraviny Rosůlková, Městský úřad Loštice a Výpočetní středisko Olomouc bez jejichž podpory by se závod nemohl uskutečnit. *M. Pospíšil*

Z MATRIKY

Mezi občany byli přivítáni:

Patrik FALTÝNEK, Žadlovická 280; Václav KRŇÁVEK, Sokolská 557; Lucie KLENOTIČOVÁ, Sídliště 8; Miroslav ŽELEZNÝ, Sokolská 320; Štěpánka NÁROVCOVÁ, U valchy 95; Izabela BRACHTLOVÁ, Pod Luštěm 661; Iva OLIVERIUSOVÁ, nám. Míru 119; Nikol ZATLOUKALOVÁ, Hradská 107; Daniela FRITSCHEROVÁ, Jižní 735; Nikol RAUŠOVÁ, Žádlovice 32, Milan PELZL, Havelkova 142; Andrea ŠPIČKOVÁ, Pod lesem 221; Patrik JANÁČEK, Bezručova 495; Aleš NOVÁK, Kašparova 547; Radek TILL, Sokolská 586; Filip HEGER, Sídliště 2.

Společné ANO si řekli:

Radek KVAPIL z Loštic a Lenka FORETOVÁ z Otročkova; Jiří FALTÝNEK z Moravičan a Božena JAŠŠOVÁ z Hodkovic nad Mohelkou; Jaromír HÉL z Loštic a Anžela DANI z Chustu, Ukrajina; Jiří ZATLOUKAL z Postřelmova a Iva HAJTMAROVÁ z Postřelmova; Karel FALTÝNEK z Podolí a Jana RISSNEROVÁ z Podolí; Dušan WINKLER z Pavlova a Jolana LÁTALOVÁ z Mohelnice; František ČERNÝ z Rožmitálu pod Třemšínem a Věra DOLÁKOVÁ z Rožmitálu pod Třemšínem; Martin MICHALKO z Loštic a Růžena ŠVECOVÁ z Červené Lhoty; Jiří VÁLEK z Moravičan a Iveta ROJKOVÁ z Moravičan; Martin KULATÝ z Loštic a Simona VÁVROVÁ z Mohelnice; Ladislav PODSKLAN z Olešnice a Irena KONEČNÁ z Loštic; Jan LINHART z Křemačova a Irena HAUSEROVÁ z Loštic; Ján JANOVJAK z Oravské Veselé a Margarita SUHAJOVÁ z Chustu, Ukrajina; Lubomír MAŇKA z Mírova a Lenka VYBÍRALOVÁ z Mírova; Radomil PLHÁK z Vranové Lhoty a Marcela ŠKURKOVÁ z Pavlova.

Z našich řad odešli:

Věra GEPPERTOVÁ, Sokolská; Alois JAŠEK, Ztracená; Jaroslav KLEIN, Na výsluní; Ladislav HAUK, Nábřeží; Alena BAČOVSKÁ, U rybníků; Marie RUMLOVÁ, Hradská; Milan RÓKA, Hradská; Marie DVOŘÁKOVÁ, Olomoucká; Josef VAŘEKA, U valchy; Eliška HANZLÍKOVÁ, Sokolská; Milada VYKYDALOVÁ, Žádlovice; Antonín MELCHER, Sídliště; Hubert KOPP, U vody; Marie BAČEVSKÁ, Bezručova; Jan VYBÍRAL, Sídliště; František ŠMOLDAS, Moravičanská; Karel ČERMÁK, Žádlovice; Anna NEZVALOVÁ, Jevičská.

Stanislav Veselý - HOSPODÁŘSKÉ SLUŽBY

drobná zemědělská výroba

Palackého 274, 789 83 Loštice, tel. 0648/445532

nabízí:

sudové svatobořické bílé a červené víno • šumivé bílé a růžové víno

pro jaro 1998: jednodenní kuřata brojlerů, káčata, housata • šestitýdenní krůťata těžkého typu Large White (prodej duben, květen, červen - nutná záloha) • osmitýdenní kuřice nosnic - hnědé a černé (prodej březen až červen) • osmitýdenní kohouty na výkrm (prodej březen až červen) • sadbové rané a polorané brambory (prodej březen, duben) • osivo obilí, hnojiva, postřiky • krmné směsi pro kuřata, káčata, housata, krůťata, králíky, psy (prodej po celý rok)

ostatní: jatečná kuřata (prodej červenec až listopad) • jatečné kačeny (prodej - září) • jatečné krůty (prodej říjen až listopad) • brambory na uskladnění (prodej - září) • soudky z potravinářské umělé hmoty - obsah 50 l

Prodejní den - úterý 16. - 18.00 hodin, jinak dle dohody, na objednanou drůbež zasíláme pozvánky.

ČESKÝ SVAZ CYKLISTIKY PRAHA - PO TECHNICKÉ STRÁNCE ZAJIŠŤUJE SPORTOVNÍ KLUB CYKLISTIKY LOŠTICE

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY v cyklokrosu - open

Generální sponzor:

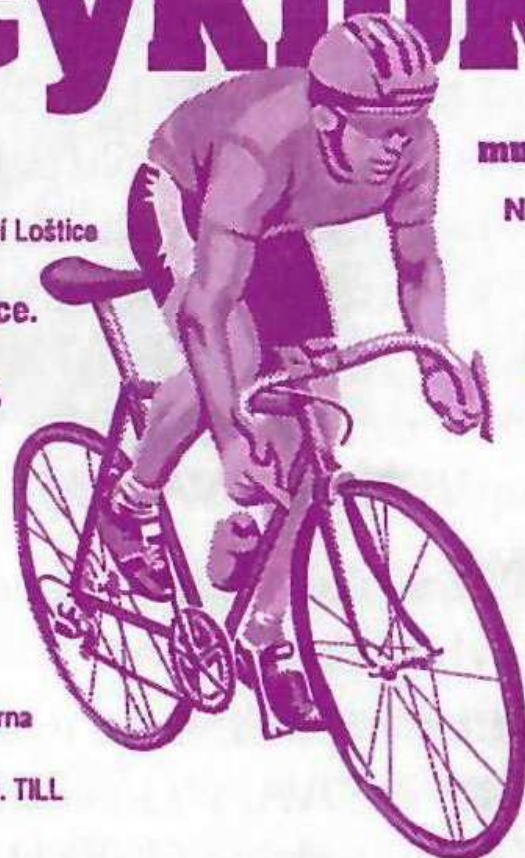
ZLKL

závody lehkých konstrukcí Loštice
ing. Brázdil - Bačovský.

Městský úřad Loštice.

Dále sponzorují:

Úzenářství Rýznar Záběh,
Interiéry Drkoš,
Cyklocentrum
Kamler-Mikulčička,
TEROZ Loštice,
Hotel Zámček Kozov,
Caska Invest,
ZZN - zemědělské
zásobování a nákup
Šumperk - Záběh - sušárna
Loštice,
FYTOLO a Autoopravna B. TILL
a dalších 29 sponzorů.

mužů, amatérů, profesionálů a vybraných deseti juniorů pro MS v Dánsku.

Na startu bude šest mistrů světa - Šimůnek, Pospíšil, Lukeš, Kvasnička, Aughuber, Mlynář a celá česká špička. Z loštických odchovanců se nominovali

Mudřík (Viadrus Ambra Bohumín)

a Hekele (SKC Loštice - ASD Dukla Praha, kde hostuje).

Závod bude přenášet Česká televize na 2. programu v 80 min. přímém přenosu.

LOŠTICE

Okolí Střelnice a Hájku

OBČERSTVENÍ:

na trati závodu ve stánku, restaurace Coufal, restaurace Na Růžku, vinárna-pivnice U Rytíře, hotel Střelnice

Vstupné: dospělí 20 Kč, děti do 14 let zdarma.

Sobota 10. ledna 1998 ve 12.55

HLAS LOŠTIC. Vychází nepravidelně. Vydává Městský úřad Loštice.

Tiskne Tiskárna Křupka Mohelnice.

ZDARMA